

Η εορτή της Αγίας Ειρήνης της Μεγαλομάρτυρος και το μήνυμα της Θείας ειρήνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Τρίτη 5 Μαΐου, ημέρα κατά την οποία η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά την Αγία Ειρήνη τη Μεγαλομάρτυρα, μία μορφή που ξεχωρίζει για τη δύναμη, τη σοφία και την ακλόνητη πίστη της, αφήνοντας βαθύ αποτύπωμα στην ιστορία της Εκκλησίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης Καρδίτσας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα

προς το εκκλησίασμα, αναπτύσσοντας με θεολογικό βάθος και πατρική αγάπη το μυστήριο της ειρήνης ως δωρεάς του Θεού προς τον άνθρωπο. Τόνισε ότι η ειρήνη του Θεού δεν αποτελεί απλώς μία εξωτερική κατάσταση ισορροπίας ή απουσίας ταραχής, αλλά πρωτίστως μια εσωτερική κατάσταση χάριτος, η οποία κατακλύζει την ανθρώπινη καρδιά και την οδηγεί σε κοινωνία με τον Θεό. Είναι η ειρήνη εκείνη που, όπως χαρακτηριστικά υπογράμμισε, «υπερέχει πάντα νου», ξεπερνώντας τη λογική και τις ανθρώπινες δυνατότητες και καθιστώντας τον άνθρωπο ικανό να ζει μέσα στη χάρη και την παρουσία του Θεού.

Αναφερόμενος εκτενέστερα στο ιερό πρόσωπο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η ζωή της αποτελεί ζωντανή ερμηνεία αυτής της ειρήνης. Η Αγία, προερχόμενη από ειδωλολατρικό περιβάλλον, ως θυγατέρα άρχοντος, έλαβε στο άγιο Βάπτισμα όχι μόνο το νέο της όνομα, αλλά και τη νέα της ύπαρξη εν Χριστώ, όπου κυριάρχησε η ειρήνη του Θεού μέσα της. Αυτή η ειρήνη δεν ήταν θεωρητική έννοια, αλλά πραγματικότητα ζωής, που διαμόρφωσε τη στάση της απέναντι στον κόσμο, στους ανθρώπους και ακόμη και απέναντι στον ίδιο τον διωγμό που υπέστη.

Ιδιαίτερα στάθηκε στο γεγονός του μαρτυρίου της, όπου, μέσα σε σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες, η Αγία δεν έχασε την εσωτερική της ειρήνη, αλλά αντιθέτως την εξέπεμψε ως δύναμη πίστεως και αγάπης. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο γεγονός ότι ακόμη και μέσα στην πιο ακραία δοκιμασία, δεν κυριεύθηκε από μίσος ή ανταπόδοση, αλλά έφθασε στο ύψος της συγχωρήσεως και της προσευχής, αποκαλύπτοντας έτσι ότι η ειρήνη του Θεού δεν καταργείται από τον πόνο, αλλά αποκαλύπτεται μέσα από αυτόν.

Στο σημείο αυτό, έκανε ιδιαίτερη μνεία στη δύναμη της προσευχής της Αγίας, η οποία φανερώνει ότι ο άνθρωπος που ζει εν Θεώ δεν επιθυμεί την καταστροφή του άλλου, αλλά ακόμη και μέσα από την αδικία και την εχθρότητα παραμένει φορέας αγάπης και ζωής. Αυτή η πνευματική στάση, όπως υπογράμμισε, αποτελεί πρόκληση και ταυτόχρονα κάλεσμα για κάθε χριστιανό.

Στη συνέχεια, συνδέοντας τον λόγο του με την σύγχρονη πραγματικότητα, ο

Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο σημερινός άνθρωπος, αν και ζει σε έναν κόσμο γεμάτο πληροφορία και τεχνολογική εξέλιξη, εντούτοις βιώνει έντονα την έλλειψη ειρήνης. Οι ειδήσεις, οι συγκρούσεις, οι κοινωνικές εντάσεις και τα καθημερινά προβλήματα αποκαλύπτουν, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, μια βαθύτερη πνευματική κρίση, η οποία πηγάζει από την απουσία ειρήνης στην καρδιά του ανθρώπου. Όταν η καρδιά δεν είναι ειρηνευμένη εν Θεώ, τότε ολόκληρη η ζωή και η κοινωνία επηρεάζονται από ταραχή και αστάθεια.

Παράλληλα, ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα από τη Β΄ προς Θεσσαλονικείς επιστολή, τόνισε ότι ο Θεός είναι Εκείνος που από την αρχή της ιστορίας της σωτηρίας οδηγεί τον άνθρωπο στη σωτηρία και στην ειρήνη μέσω του Ευαγγελίου του Χριστού. Υπογράμμισε ότι η κλήση του Θεού δεν είναι απλώς μια θεωρητική πρόσκληση, αλλά ζωντανή πορεία μέσα στην οποία ο άνθρωπος καλείται να μετέχει της δόξης του Κυρίου.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε και στην προτροπή του Αποστόλου Παύλου για αδιάλειπτη

προσευχή και πνευματική εγρήγορση, ώστε «ο λόγος του Κυρίου να τρέχει και να δοξάζεται», αλλά και ώστε οι πιστοί να φυλάσσονται από κάθε μορφή πονηρίας και πνευματικού κινδύνου. Επεσήμανε ότι η προσευχή δεν είναι δευτερεύουσα πράξη, αλλά βασική προϋπόθεση για την πνευματική ζωή και την ειρήνη της ψυχής.

Κλείνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε το πρόσωπο του Χριστού ως τον αληθινό «Θεό της ειρήνης», ο Οποίος παραμένει πιστός στον λόγο Του, εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του και δεν εγκαταλείπει ποτέ τον άνθρωπο. Με αυτό το θεμέλιο της θείας πιστότητας, ο πιστός καλείται να πορεύεται με εμπιστοσύνη, υπομονή και ελπίδα.

Ολοκληρώνοντας, εξέφρασε την πατρική του ευχή, μαζί με τον Απόστολο Παύλο, ο Κύριος να κατευθύνει τις καρδιές όλων στην αγάπη του Θεού, στην υπομονή του Χριστού και στην ειρήνη που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, ώστε αυτή η ειρήνη να μην παραμένει απλώς ευχή, αλλά να γίνεται βίωμα και τρόπος ζωής για κάθε πιστό.

